

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Lucie Holíková

Téma a rozsah práce: České atomové právo

Předložená práce má celkový rozsah 84 stran, z toho přibližně 65 stran vlastního textu. Výklad je, kromě úvodu a závěru, rozdělen do pěti částí věnovaných postupně využívání jaderné energie v kontextu mezinárodního práva a práva EU, základním cílům a principům uplatňovaným v oblasti mírového využívání jaderné energie, základům právní úpravy využívání zdrojů ionizujícího záření v ČR, jaderné bezpečnosti a odpovědnosti za jaderné škody. Práci doplňují seznam použitých zdrojů (poněkud nepřesně nazvaný jako „Použitá literatura“), dvě grafické přílohy a povinné součásti (abstrakty, klíčová slova).

Datum odevzdání práce: 16. října 2013

Aktuálnost (novost) tématu: Zvolené téma není nové, problematice využívání ionizujícího záření se věnuje jak odborná literatura, tak studenti Právnické fakulty UK v rámci diplomových prací. Zároveň se však jedná o téma, které pravděpodobně ještě dlouho neztratí svou aktuálnost, a to z důvodu věcných i právních specifik tohoto způsobu získávání energie. Aktuálnost tématu zvyšuje i probíhající příprava nového atomového zákona, které však autorka nevěnuje detailnější pozornost.

Náročnost tématu: Zvolené téma považuji za relativně náročné. Problematika využívání ionizujícího záření je věcně i právně dosti složitá a její zpracování českou odbornou právní literaturou se až na výjimky nezabývá spornými místy právní úpravy a environmentálními hledisky.

Hodnocení práce: Z hlediska formálního nemám k práci připomínky. Autorka má výborné vyjadřovací schopnosti, její styl je v nejlepší smyslu slova čtivý, v práci se téměř nevyskytují gramatické chyby či překlepy. Práce má velmi dobrou grafickou úpravu (byť formátování přesně na rozsah normostrany vytváří dojem nedostatečně využitého prostoru), autorka vhodně využívá poznámek pod čarou a bezchybně odkazuje na použité zdroje. Struktura práce je logická, drobnou výtku směřuji pouze k názvu části šesté, který zcela neodpovídá jejímu obsahu (deliktní odpovědnost není odpovědností za jaderné škody). Z hlediska obsahového oceňuji autorčinu snahu vyhnout se pouhému opisování právní úpravy a uvádění údajů, které by sice zvětšily rozsah práce, pro čtenáře by však měly omezený či žádný přínos. Zároveň je však třeba říci, že ve své snaze o koncentraci výkladu zachází autorka možná až příliš daleko; práce přináší velmi dobrý přehled českého atomového práva, žádný z významných aspektů problematiky není opomenut, výklad však až na výjimky zůstává na povrchu a vyhýbá se kritické analýze sporných míst právní úpravy (typickým příkladem tohoto přístupu je výklad věnovaný právu na informace a účasti veřejnosti, v němž se autorka omezuje na uvedení *ratio decidendi* relevantních judikátů nejvyšších českých soudů, aniž by však uváděla vlastní, argumenty podložený názor na předmětnou problematiku). Je třeba nad tím vyslovit politování, neboť práce prokazuje, že autorka umí velmi dobře pracovat s prameny a zároveň má – v právnických profesích cennou – schopnost vystihnout to podstatné, zcela jistě bych tak dokázala proniknout pod povrch právní úpravy, kdyby o to stála.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře až dobře**.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: V rámci obhajoby bych autorku požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Jakým způsobem může veřejnost získat informace související s provozem jaderného zařízení? Kterým subjektům ukládá právní úprava v tomto směru povinnosti?
2. Limity diskreční pravomoci SÚJB při ukládání sankcí dle zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomového zákona).

V Praze dne 21. října 2013

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
vedoucí diplomové práce